

În Rev. Istorică, Vol. XXV, no. 1-3, ian-mart 1939, pag. 8, dl. Iorga scrie despre diferențele de nivel între dezbaterile academice și lumea aproape terriană să-i spunem a străzii comune (dar pângărită cu o mască mortuară de bitum sau de ciment, semn al imposturii civilizației umane ajunsă la stadiul pe roțile):

<Ce probleme mari nu se ridică, apoi, în Academii ! Astfel, la Academia de științe morale și politice din Franța, chestiuni monetare, de comerț, de industrie, toate acestea sunt neconținut prezintate și lămurite acolo. Cine asistă ? Nimeni. Se publică într-un buletin, pe care îl citesc câteva sute de personae. Presa nu se interesează, ea, care se interesează cum a fost strivit nasul unui *[combatant]* negru de un campion încă mai sălbatic ca dânsul, sau cine a izbutit cu mai multă dibăcie să treacă prin toate acele înșelări de care dispun specialiștii jocului cu mingea ...

Prin urmare, o întreagă activitate intelectuală, care este făcută de stat cu cheltuieli mari, rămâne cu totul în afară de public.

Iată, la acel Institut din Franța, în anumite zile din săptămână se întrunesc membrii diferitelor Academii. Acolo e știința cea mai înaltă, acolo se află oameni venerabili, acolo se frământă, se deslușesc unii pe alții, iar în stradă, o lume al cărui nivel e uneori foarte scăzut.

În ce privește clasele sărace, care nu sunt vinovate că sunt sărace, în care sunt poate inteligențe mai strălucitoare decât ale academicienilor celor mai glorioși de acolo, căci aceia din stradă nu au fost puși în aceleași condiții, sunt oameni ale căror cunoștințe sunt ca la 1500 sau la 1600, ca la 500 și 600 uneori. De ce este înăuntru în palatul acela ei n-au habar, iar cărțile pe care le-au citit se rezumă la câteva manuale ce li-au căzut în mână, sau la câteva broșuri de propaganda revoluționară.

În afară de acestea, sunt gazetele. Ce cuprind gazetele acestea ? Merg cineva dincolo de Paris, la Saint-Denis spre exemplu, unde este iadul pe pământ, unde sunt mii de oameni ținuti în afară de tot ce poate da religia, cultura: bestii care puteau fi și sfinți și bestii care puteau fi genii... >.

În cursul articolului, domnul Iorga folosește cuvinte "incorecte politic" astăzi: jidovi, negru și exprimă opinii personale la nivelul agresivității Germaniei (de atunci) și prin presupușii lor "reprezentanți" partinici, manipulați și de sovietici (e vorba de mișcarea legionară, vehemenți și vandalizanti).

De atunci, trăim o cumplită cvasi-descurajare nucleară (concept creat de un om cu probleme). Iar chestiunile dezbătute în Academii, dacă nu sunt văzute cu consecințele lor și revizuite, pot conduce la rău. Consecințele sunt generale (și pentru cei din stradă).

Lucruri extreme de delicate și atunci, ca și acum. Ce e până la urmă bine, ce e până la urmă rău ? Încotro se îndreaptă omenirea din stradă ori din Academii ?

Să fie suficient doar să vorbim și să scriem corect politic ?

Cele scrise anterior sunt doar opinii. Totuși, noi să câștigăm în Japonia în total fair-play cât mai multe medalii aurite.

Retranscris pro-bono, astăzi, douăzecișitrii iulie al anului douămii douăzecișiu.

Scris de Valentin-Claudiu I. DOBRE și Gheorghița N. Dobre din surse scrise și internet